

דף טו.

עין משפט א.

או"ח סימן תרלא סעיף ט

ט. ח. בית המקורה בנסרים שאין עליהם טיט או יציקה ששמים עליהם, ובא להכשירו לשם סוכה די בזה שיסיר כל המסמרים לשם עשיית סוכה, או שיטול מבין שני נסרים אחד ויתן סכך כשר במקומו^ז וכולה כשרה, ואפי' הנסרים רחבים ד"ט. ויש מי שאומר שצריך שהנסרים לא יהיו רחבים ד"ט^ז.

עין משפט ב.ג.

או"ח סימן תרכט סעיף ב

ב. ב. כלים כגון שפודין^ח שנשברו ולא נשאר בהם שיעור קבלת טומאה^י אין מסככין בהם.

או"ח סימן תרלא סעיף ה

ח. ו. סיככה בשיפודין שהם פסולין לסכך בהם^ז ואין בהם ד' טפחים רוחב, וגם אין מהם ד' טפחים במקום אחד^ח על ד"ט, והניח בין שפוד לשפוד כמלא שפוד ונתן שם במקום הפנוי סכך כשר הרי זו סוכה פסולה, שא"א לצמצם^ט שימלא כל האויר סכך כשר ונמצא הפסול

ג. דאם בא לסכך בנסרים לכתחלה פסול משום גזירת תקרה, אבל זו שהיתה תקרה ובא לידי מעשה לעשות לשם סוכה, יותר אין לגזור משום גזירת תקרה, וסכך פסול אין כאן כלל דהרי אין הנסרים האלו מקבלים טומאה וגידולם מן הארץ. ט"ז ס"ק ח'.
ד. וזו דעת הרמב"ם, ויש להחמיר, כ"כ הלבוש והב"ת. והנה בפסול תקרה כתב הלבוש ג' טעמים. א'. שאין גשמים יורדין לתוכה. ב'. בסתם תקרה יש מעזיבה ואין ראוי לסכך. ג'. הוי תעשה ולא מן העשוי. כה"ח אות מ"ב.
ה. היינו של עץ דאם של ברזל פסולים משום דאין גידולו מן הארץ. כ"כ הב"י. וט"ז ס"ק ד'. הגם שהמ"א בס"ק ב' העיר על זה דברי הב"י עיקר.
וה"ה עצים שנשברו ממטה שלמה פסולים מדרבנן. מ"ב אות ו'. ובשער הציון אות ג'.
ו. וזו אף שאין מקבלין כעת טומאה כיון דמכלי באו גזרו בהם חכמים. רש"י סוכה ט"ז ע"ב.

ז. משנה דף ט"ו.

ח. דקיי"ל סכך פסול פוסל באמצע בד' טפחים כמ"ש בסי' תרל"ב סעיף א'.

ט. דאם היה אפשר לצמצם היה מותר דקיי"ל פרוץ כעומד מותר. ט"ז ס"ק ו'.

מרובה.

ה. ז. אם העדיף סכך הכשר מעט יותר על הפסול^י, או אם היה סכך הפסול נתון בשתי ונתן הסכך הכשר בערב או הפוך^ב שאז מתמלא כל האויר הפנוי מסכך כשר כשרה.

הגה: ודוקא בסוכה גדולה פסולה בד"ט, אבל בסוכה קטנה צריך להיות מן השפודין פחות מג' טפחים^ל במקום אחד.

דף טו:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תרלא סעיף ה
עין לעיל דף טו. עין משפט ב.ג.

עין משפט ג. או"ח סימן תרכט סעיף ב
עין לעיל דף טו. עין משפט ב.ג.

- י. והוא שלא יהיה בין הסכך הפסול עם האויר יותר מהסכך הכשר שאז פסול מדין פרוץ יותר על העומד. כה"ח אות ל"א.
- כ. משמע מזה דמותר לתת הסכך על דבר המקבל טומאה, ולפי מש"כ בסי' תר"ל ובסי' תרכ"ט דיש להחמיר לכתחילה א"כ גם כאן יש להחמיר שלא לתת הסכך על השיפודין, אלא יש לתת קנים דקים על השיפודין ואח"כ עליהם יתן הסכך שיהיו אז השיפודין מעמיד דמעמיד. כה"ח אות ל"ב.
- ל. דבסוכה קטנה סכך פסול פוסל בג' כמ"ש בסי' תרל"ב סעיף א'.